

12 i 14
de desembre

Teatre Principal
de Terrassa

TOSCA

Poder, gelosia i traïció
G. Puccini

Patrocinadors

Organitzador

PUBLITESA
COMUNICACIÓ

Col·laboradors

JOVER
PRESENTA

Tritajock

Òpera
TERRASSA

Venta d'entrades

entràpolis!
LA TERTERA DE LES ENTRADAS

TOSCA de Giacomo Puccini

Poder, gelosia i traició

Tosca és una òpera en tres actes de Giacomo Puccini sobre un llibret italià de Luigi Illica i Giuseppe Giacosa, basat en el drama La Tosca, de Victorien Sardou. Es va estrenar al Teatro Costanzi de Roma el 14 de gener de 1900.

Tosca és considerada una de les òperes més representatives del repertori verista italià, per la seva intensitat dramàtica i per tenir algunes de les àries més belles del repertori. L'argument barreja amor, intriga, violència, passió i mort. Junt amb *Madama Butterfly* i *La Bohémé*, integra el trio d'òperes més conegudes de Puccini.

Musicalment, l'obra es manté en l'estil desenvolupat per Puccini fins al moment: continuïtat del discurs musical, trencat només per una o dues àries *Vissi d'arte* (per a Tosca), *Recondita armonia* i *E lucevan le stelle* (per a Mario). Dramàticament, el segon acte és d'una intensitat inigualable en cap altre obra de Puccini.

Compositor

Giacomo Antonio Domenico Michele Secondo Maria Puccini (Lucca, 22 de desembre de 1858 - Brussel·les, 29 de novembre de 1924), més conegut simplement com **Giacomo Puccini**, fou un compositor italià d'òpera, considerat entre els més grans, de fins del segle XIX i principis del XX.

Fou un visionari, creador dels conceptes de música que regirien el cinema durant el segle XX. Per a ell, l'ús de passatges modals o recursos politonals y la tonalitat o la atonalitat eren qüestions d'efecte que estaven definides per les necessitats dramàtiques de l'obra. Per exemple, a **Tosca**, la forma en que canvia el text per passatges musicals ens anticipa l'acció que està per passar, al millor estil d'Alfred Hitchcock en les seves pel·lícules de suspens.

Fou un dels pocs compositors d'òpera capaços d'usar brillantment les tècniques operístiques alemanyes i italianes. Se'l considera el successor de Giuseppe Verdi. Algunes de ses melodies com "O mio babbino caro", de Gianni Schicchi; "Che gelida manina" de La Bohème, i "Nessun dorma", de Turandot, formen part avui dia de la cultura popular.

La seva primera òpera fou Le Villi (1884) i el seu primer triomf, Manon Lescaut (1893). A més de dotze òperes, Puccini va escriure altres obres notables.

Morí el 29 de novembre de 1924 de càncer de gola (era un fumador impenitent) deixant Turandot sense acabar.

Fitxa artística

Direcció musical

Miquel Ortega

Direcció d'escena

Juan Carlos Esteve

Orquestra

Orquestra de Cambra Terrassa 48

Assistent direcció d'escena

Anna Farrés

Esceneografia

Col·laboració Fund.Òpera Catalunya

Direcció cor Òpera Terrassa

Juan Carlos Esteve

Direcció Cor Infantil Conservatori

Rosa Maria Ribera

Vestuari

Rafató Teatre

Pianista assistent

Victor Galiano

Il·luminació

Oriol Martín

Assistència al vestuari

Montse Regueira

Imatge Cartell

Francisco Rodríguez

Repartiment

Tosca

Laura del Rio

Mario Cavaradossi

Nacho Guzmán

Baró Scarpia

Jorge Tello

Angelotti

Lluís Vergés

Sagrestano

Quim Cornet

Spoleta

Alejandro Otero

Sciarrione/Carceriere

Albert Crespi

Pastore

Anna Belmonte

Argument

L'argument de Tosca és de tall polític, inserit en un ambient històric verídic que és l'Europa del 1800, i enmig de la invasió de Napoleó a Itàlia darrere les seves idees revolucionàries.

Acte I

L'església de Sant'Andrea della Valle

Angelotti, polític caigut en desgràcia i fugitiu de la justícia, cerca refugi a l'església de Sant'Andrea della Valle, on la seva família té una capella. El pintor Mario Cavaradossi, amic i aliat polític d'Angelotti, es troba a l'església treballant en un quadre de la Maria Magdalena, per al qual, la marquesa Attavanti, germana d'Angelotti, ha servit de model sense que ella ho sàpiga. Quan el fugitiu sent arribar al sagristà, seguit de prop per Cavaradossi, s'amaga a la capella de la seva família. Cavaradossi es posa a treballar en el quadre i para un moment per treure un petit retrat de Tosca de la butxaca, fent una comparació entre Tosca i la model que està pintant (*Recondita armonia*).

Quan el Sacristà deixa al pintor sol, Angelotti aprofita per trobar-se amb Cavaradossi, a qui explica la seva fugida del castell de Sant'Angelo, però l'arribada de Tosca interromp la conversa i ha de tornar a amagar-se a la capella.

Floria Tosca, una famosa cantant, acut a l'església per convidar a Cavaradossi, el seu amant, a una cita després de la seva actuació d'aquella nit. Però Tosca, gelosa i desconfiada, ha sentit veus abans de que Cavaradossi obrís la porta. Imagina que ha estat amb una dona i els seus temors semblen confirmar-se quan veu el retrat de Maria Magdalena que Cavaradossi està pintant. Els ulls blaus de la model li resulten familiars i s'adona de la semblança amb la marquesa Attavanti. Mario intenta tranquil·litzar la seva gelosa amant (*Qual occhio al mondo* – Quins ulls en tot el món poden comparar-se als teus), no obstant, Tosca insisteix que el pintor canviï el color dels ulls de la Maria Magdalena.

Quan Tosca marxa, reapareix Angelotti i amb l'ajut de Cavaradossi planegen la seva fugida: s'haurà de disfressar de dona amb uns vestits que la seva germana ha amagat a l'altar i arribar fins a la vil·la del pintor on podrà amagar-se. Cavaradossi jura salvar Angelotti tot i que li costi la seva pròpia vida. De cop, se sent un canó procedent del castell de Sant'Angelo que indica que han descobert la fugida d'Angelotti i ambdós marxen de l'església.

El sagristà torna i convoca al cor (*Tutta qui la cantoria!*). Creuen falsament que Napoleó ha estat derrotat i es disposen a cantar un *Te Deum* en acció de gràcies. La celebració s'interromp amb l'arribada de Scarpia, cap de la policia, acompanyat de Spoletta i alguns dels seus homes que estan cercant al presoner fugit. En la capella dels Attavanti Spoletta troba el ventall de la marquesa i la cistella del pintor buida de menjar i vi. Scarpia interroga al Sagristà però aquest respon que Cavaradossi no tenia clau de la capella i que tampoc havia menjat. Scarpia conclou que Cavaradossi està implicat en la fugida d'Angelotti.

Tosca torna per avisar Cavaradossi que ha de cantar en la celebració de la cantata i que no es podran veure a la nit. En veure que Cavaradossi se n'ha anat, tornen les seves sospites, el que aprofita Scarpia per excitar la gelosia de Tosca mostrant-li el ventall de l'Attavanti. Scarpia ordena li preparin una carrossa (*Tre sbirri, una carrozza* – "Tres policies, una carrossa"), i mentre l'església es va omplint de fidels que concorren al *Te Deum*, Scarpia declara amb passió el seu amor per la cantant.

Acte II

Palau Farnese

Scarpia sopa sol mentre a fora se senten les celebracions. Envia un servent a lliurar una nota a Tosca per convidar-la a trobar-se amb ell així que acabi la seva actuació. Cínicament canta de plaer (*Ella verrà per amor del suo Mario* – "Vindrà per amor al seu Mario" i *Ha più forte sapore la conquista violenta* – "La conquesta violenta té més bon gust") presumint que ella es rendirà davant del seu poder.

Spoletta ha seguit Tosca fins a la vil·la del pintor però no ha pogut apressar a Angelotti, portant amb ell a Cavaradossi. Scarpia l'interroga però el pintor no revela cap informació. Arriba Tosca i Cavaradossi li demana que no digui res sobre Angelotti. Scarpia envia fora Cavaradossi, per a que sigui torturat mentre descriu a Tosca els patiments del seu amant sota la tortura. Finalment, incapaç de seguir suportant aquell patiment, confessa l'amagatall d'Angelotti. El pintor és dut a la presència de Scarpia, qui li diu que ja coneix el lloc on s'amaga Angelotti. En el seu dolor i humiliació Cavaradossi maleeix Tosca per la seva traïció.

Sciarrone entra per a anunciar que els primers informes eren erronis, Napoleó ha vençut les forces reialistes en la batalla de Marengo. Cavaradossi, crida (*Vittoria!*), i el tornen a dur a presó. Tosca prova de seguir-lo, però Scarpia li ho impedeix. Ella li demana quin preu té la llibertat de Mario i Scarpia aprofita per confessar-li la passió que sent per ella i li demana s'entregui a ell per alliberar Mario. Tosca prova de fugir, però Scarpia l'agafa i vol forçar-la. Durant la baralla se senten tambors i Scarpia li fa saber que són els tambors que anuncien l'execució de Cavaradossi. Tosca, vençuda, demana a Déu la raó de tanta crueltat envers ella (Tosca: [*Vissi d'arte, vissi d'amore*](#) – "He viscut de l'art, he viscut de l'amor"). Spoletta entra i anuncia que Angelotti s'ha suïcidat en el moment en què els agents de Scarpia l'han descobert a la vil·la de Cavaradossi.

En adonar-se que no té cap alternativa, Tosca finalment accedeix a la demanda de Scarpia. Aquest, llavors, ordena a Spoletta que organitzi un simulacre d'execució per a Cavaradossi. Tosca li demana salconduits, per a ella i per al pintor, que els permetin sortir del país. Mentre espera que Scarpia escrigui els salconduits, Tosca veu un ganivet sobre la taula i pren la decisió d'assassinar Scarpia abans que deixar que la violi. En el moment en què Scarpia s'avança per abraçar-la, aquesta el fereix. (*Questo è il bacio di Tosca* – "Aquest és el bes de Tosca"). Tosca se'n va amb el so dels tambors en la llunyania (*E avanti a lui tremava tutta Roma* – "I davant d'ell tremolava Roma sencera").

Acte III

Castel Sant'Angelo on Cavaradossi ha de ser executat

Les campanes de les esglésies anuncien l'alba, mentre un pastor canta un *stornello* en *romanesc*, el dialecte romà. Cavaradossi, empresonat, espera la seva execució. Pel preu d'un anell, Cavaradossi convenç el carceller que lliuri una nota a Tosca, i després comença a escriure una carta de comiat (*E lucevan le stelle* – "I els estels lluïen."). Amb la darrera línia (*E non ho amato mai tanto la vita* – "I mai no havia estimat tant la vida"), esclata en plor.

Tosca entra amb Spoletta i un sergent, portant el salconduit. Explica a Mario com ha donat mort a Scarpia amb l'objectiu de salvar-se ambdós, explicant-li que l'execució no serà més que un simulacre, somiant els dos en el seu futur.

Els soldats disparen i Mario cau al terra. Quan els soldats surten, Tosca corre junt a Mario i li demana que s'aixequi adonant-se de la veritat: Scarpia mai no va voler salvar Cavaradossi, i ha donat a Spoletta l'ordre d'executar-lo. Cavaradossi és mort. En el moment en què Tosca s'adona de l'engany, Spoletta, que ha descobert l'assassinat de Scarpia, apareix amb un grup de soldats i acusa Tosca de la mort del seu cap. Intenta detenir-la, però ella aconsegueix desfer-se dels soldats i es llança al buit ("O Scarpia, avanti a Dio!" - "Oh, Scarpia, ens veurem davant de Déu!").

Formació Orquestral

Violins 1rs

Pere Bartolomé
Maria Perera
Ariadna Torner
Ana Kovacevic

Violins 2ns

Humbert Rovira
Aleix Puig
Núria Mesalles
Marta Oro

Violes

Félix Gallego
Arabela
Fernández

Violoncel·ls

Clara Manjón
Manuel Martínez

Contrabaix

Sebastián Forest

Flauta

Bernat Castillejo

Oboè

Enric Tudela

Clarinet

Carles Pertegaz

Fagot

Dani Gálvez

Trompeta

Àlex Baiget

Trompa 1

Joan Camps

Trompa 2

Arnau Plaja

Trombó

Jordi Giménez

Arpa

Carme Ubach

Percussions

Marc Casas

Cor Òpera Terrassa

Sopranos

Marga Ardite
Carme Guell
Manoli Jiménez
Araceli Monforte
Mamen Nicolás
Marina Porras
Anaïd Rosas

Mezzosopranos

Carmen Galiano
Aurèlia Llach
Mercè Gutiérrez
Flavia Kozlowski

Contralts

Míriam Andújar
Montse Gutiérrez
Montse Regueira
Rosa Mª Pérez

Tenors

Jesús Arjona
Ricard Caro
Josep Mª Casarramona
Federico Molina
Ramón Pineda
Jordi Rodrigo
Xavier Trullàs

Barítons i baixos

Jaume Carbonell
Rafael Esquius
Isclle Marcet
Eduardo Méndez
David Sánchez

Cor Infantil Conservatori de Terrassa

Emma Barcardit Rubio
Maria Cantero Huertas
Valèria Cazorla Flomesta
Biel Crespi Ramon
Lisa Fernandez Magariño
Erín Ferrau Garcia
Vega Firvida Pereira
Lucas Gallego Cubero
Emma Garcia Bustos
Darius Gordillo Alfaro
Donina Gordillo Alfaro
Nil Guardia Giles
Miquel Kienzler Gonzalez

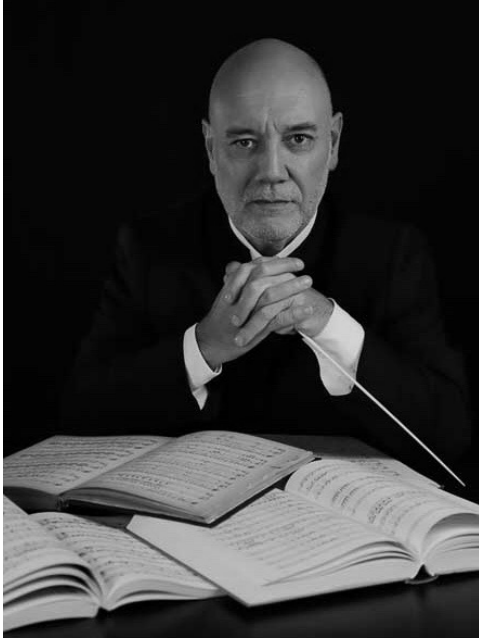
Sara Kucharewicz Diaz
Hèctor Lorente Martinez
Jordana Montoliu Serrano
Emma Moreno Gonzalez
Arlot Morera Rovira
Júlia Pasqual Nadal
Clara Puerma Fraile
Nora Ramos Rosales
Maria Ribas Pocino
Maria Stovicek Perez

Figurants

Mar Sánchez i Teresa Sánchez

Biografies

Miquel Ortega
Direcció musical

Miquel Ortega està considerat avui dia com un dels màxims coneixedors del gènere líric (òpera, opereta, sarsuela...)

a Espanya. La seva triple faceta de compositor, director d'orquestra i pianista, unides a la seva primerenca formació com a cantant, fan que les seves Màster Class siguin sol·licitades tant per cantants com directors i pianistes. Reputades universitats i escoles de música li han ofert en els darrers anys cursos d'aquest tipus que compagina amb la direcció de títols lírics i la creació d'obres pròpies. Ha dirigit a la pràctica totalitat dels teatres lírics espanyols (Liceu, Real, Zarzuela, etc.) i en diversos d'Europa i Amèrica (Massimo Bellini de Catània, Regio de Torino, Opéra de Lausanne, Théâtre Impérial de Compiègne, Colón de Buenos Aires, Covent Garden de Londres, Capitole de Toulouse,). El seu nom apareix a l'enciclopèdia catalana i als diccionaris d'òpera de Roger Aliet i de sarsuela d'Emilio Casares. Com a pianista ha acompanyat a Montserrat Caballé, Josep Carreras, Renata Scottò, Àngel Òdena, amb qui ha entegistat un CD dedicat exclusivament al lied català, Carlos Àlvarez, Nancy Fabiola Herrera i un llarg etcètera.

Juan Carlos Esteve
Direcció d'escena

Juan Carlos Esteve Calero, neix a Barcelona on inicia els seus estudis de cant, rebent classes de Concepción Espinosa, Jordi Homs, Francesca Roig i Carlos Chausson, entre d'altres, actualment segueix la guia de J.M. Prat. Realitza masterclasses amb Eduard Gimenez, Carmen Bustamante, Dalmau González, y Jaume Aragall, entre d'altres.

Primer premi de la 8ª Primavera Lírica de Premià de Mar, en el VI Certamen Internacional d'Havaneres per a solistes

de Torre Vieja 2015 i a la Gala Lírica de Graus 2016.

Ha representat diversos personatges de sarsuela i òpera com Don Diego de El huésped del Sevillano, White de Black, el pàllasso, Simpson de la Tabernera del Puerto i Felipe de La Revoltosa, Don Basilio de Il Barbiere de Siviglia,

F. Laurent de Roméo et Juliette, Sarastro de La Flauta Màgica, Alidoro de La Cenerentola, Dulcamara de L'Elisir d'Amore, Colline de La Bohème, Conde Rodolfo de La Sonnambula, Uberto de La Serva Padrona, Don Geronimo de Il Matrimonio Segreto, Leporello de Don Giovanni, entre d'altres.

Laura del Rio

Soprano - Tosca

Ha guanyat nombrosos premis en els següent concursos: Concurs International Tenor Viñas, Concurs International Òpera de Tenerife, Concurs Noves Veus Ciutat de Sevilla, Concurs International Ciutat de Logronyo, Concurs de Sarsuela Valleseco, Concurs International Joves Artistes Pedro Bote, Concurs International Les Corts de Barcelona, Concurs Ciutat d'Albacete, Concurs Musical Arjau.

En la seva trajectòria sobre els escenaris cal destacar el seu debut com Violetta 'La traviata' al Palau de la Música Catalana, Cio-Cio-San 'Madama Butterfly' al Teatre de Bangkok i l'Auditori de Tenerife,

Contessa di Almaviva 'Le nozze di Figaro' al Teatre La Faràndula, Donna Elvira 'Don Giovanni' al Festival de Palermo, al Teatre Campoamor i al Teatre Circ, Musetta 'La Bohème' al Teatre Campoamor, Lola 'Cavalleria Rusticana' i 'Dodici anni dopo' al Teatre Chiabrera i al Teatre Goldoni, Rowan 'The little sweep' a l'Auditori de Tenerife, a més de la interpretació de Flavia Tosca 'Tosca', Lauretta 'Gianni Schicchi', Susanna 'Le Nozze di Figaro', Coribanti 'L'impresario in angustie', Alfonsina 'Il convito'...i en relació a les sarsueles ha interpretat a Marina 'Marina', Marola 'La tabernera del puerto', Carolina 'Luisa Fernanda', Rosa 'Maruxa', entre altres.

A més, aquest últim any ha realitzat diversos espectacles com a cantant i presentadora en la gala 'La música és imprescindible' al costat de diverses orquestres filharmòniques en el Teatre Real i el Gran Teatre del Liceu. Dins dels seus dots actorals, ha protagonitzat el rol de Lola en Film-opera 'Dodici anni dopo' de M. Menicagli i V. Groppa com a cantant i actriu, on la Première va tenir lloc en el Teatre Goldoni de Livorno.

A més de concerts de lied i cançó espanyola en diferents ciutats europees com Mònaco, Alemanya, Itàlia i Espanya. Destaquen L'òpera és medicina i L'òpera dels amics amb Simfonova, presentades pel

comunicador Marcel Gorgori al Gran Teatre del Liceu; Tutto Opera al Palau de la Música Catalana; Opera Gala al Festival de Palermo; la Gran Gala Lírica amb l'Orquestra - Camerata Castella-la Manxa al Teatre Circ d'Albacete i a l'Auditori Infanta Elena d'Àguiles; el Festival Groba amb l'Orquestra de Cambra Gallega; l'Homenatge Groba al Teatre Colón de A Coruña; la gala lírica a l'Auditori Alfredo Kraus de Las Palmas de Gran Canària; el Festival Jove

MUSEG de Segòvia, organitzat per la Fundació Don Juan de Borbón; la gala d'òpera i sarsuela al BCN Obertura Spring Festival; el recital de lied al Berlin Song Festival; Zarzuela, mi amor al Festival de Noto; i A night at the Opera a Montecarlo. Pròximament, actuarà com a cantant solista al Concert de danses i valsos al Palau de la Música Catalana, juntament amb la Simfònica del Vallès i sota la direcció del mestre Xavier Puig.

Nacho Guzmán

Tenor – *Mario Cavaradossi*

Tenor nascut a la ciutat de Còrdoba, Argentina. Professor d'arts musicals, va descobrir el cant líric als 31 anys, després de quinze anys dedicat a la composició i a la interpretació de música folklòrica argentina. Va obtenir, per concurs, una plaça al cor estable del teatre de la seva ciutat natal, on va iniciar un camí de creixement artístic tant dins com fora del teatre.

L'any 2017 es va traslladar a viure a Barcelona, seguint la recomanació del tenor Luis Lima, i va començar a estudiar tècnica vocal i repertori amb el baríton i director d'orquestra Fernando Álvarez. El seu debut a Europa va tenir lloc l'any 2018, interpretant Radamès a Aida (Verdi) en una producció de l'Òpera de Terrassa. Des d'aleshores, ha debutat alguns dels rols de tenor protagonista més destacats del repertori dramàtic, com Carmen, Aida, La traviata, Il trovatore, Un ballo in maschera, Nabucco, La Bohème, Turandot, Tosca, Norma, Cavalleria rusticana i Pagliacci, entre d'altres, desenvolupant una carrera en constant ascens. Ha interpretat el paper de Cavaradossi (Tosca) en produccions d'Espanya, Portugal i Moldàvia. Recentment, ha participat com a tenor protagonista a les òperes Turandot i Carmen en les noves produccions de la Fundació Òpera de Catalunya.

Jorge Tello

Baríton – *Baró Scarpia*

Desenvolupa la seva carrera musical dins del repertori verista italià, enfrontant rols com el de "Scarpia" de Tosca de Puccini al Teatre Nacional d'Òpera de Chisinau (Moldàvia) i el de "Tonio" de Pagliacci de Leoncavallo a Recanati (Itàlia) i al Teatro Principal de Burgos, així com el de "Alfio" de Cavalleria Rusticana de Mascagni a Sicília (Itàlia). Va començar la seva trajectòria amb l'Òpera de Sabadell, estrenant diversos rols entre els quals destaca el de "Figaro" de Il Barbiere di Siviglia de Rossini.

En el repertori verdità, Rigoletto és un altre dels rols que alterna amb molta freqüència, com al Teatre Nacional d'Òpera de Chisinau Moldàvia, a Villa Caprile - Pesaro, al Taranto Opera Festival (Itàlia) i diversos teatres a Espanya i Portugal.

En la Temporada d'Òpera de Lima-Perú ha interpretat el paper de "Valentin" de Faust de Gounod, dirigida per Matteo Pagliari, i el rol de "Gusmano" d'Alzira de Verdi, dirigida per Óliver Díaz al Gran Teatro Nacional de Lima, la qual va guanyar el Premi a la Millor Producció d'Òpera, atorgat per OPERA XXI (Asociación de Teatros, Festivales y Temporadas Estables de Ópera en España) i aquesta temporada debuta al Teatre Municipal de Lima amb l'òpera "Ollanta" del compositor peruà José María Valle-Riestra.

Entre els seus propers compromisos estan "Nabucco" de G. Verdi per diversos teatres espanyols, "La Bohème" de G. Puccini a Andorra i El Mèsia de G. F. Haendel a l'Auditorium de Palma (Mallorca).

Va estrenar obres de nova creació com "La leyenda de Tamonante" sota la direcció del mestre Miquel Ortega i "El Gigante Mahán" sota la direcció del mestre Tulio Gagliardo, totes dues del compositor Ígor Escudero.

Lluís Vergés

Baix-baríton – *Angelotti*

Nascut a Sabadell, va cursar els estudis superiors de cant al Conservatori del Liceu

amb la soprano Dolors Aldea. Ha participat en classes magistrals de Dolora Zajick, Eric Halfvarson, Carlos Chausson, Marcel Boone, Simón Orfila, Àngel Òdena, Valérie Guillerit, Joan Martín-Royo, Eduard Giménez i Francesca Roig.

Ha interpretat els rols de Colline (La Bohème), Zúñiga (Carmen), il Dottore Grenvil, il Marchese d'Obigny i il Barone Douphol (La Traviata), Sprecher i zweiter geharnischter Mann (Die Zauberflöte), Grégorio (Roméo et Juliette), il Comandante di Marina (Manon Lescaut), il notaro Carlotto (Don Pasquale), Doganiere (La Bohème), Carceriere (Tosca) i Ufficiale (El jove barber de Sevilla, El Petit Liceu). Participa regularment en produccions de la Fundació Òpera Catalunya i dels cicles d'Òpera del Palau de la Música

Catalana. Ha participat en dues edicions de l'Escola d'Òpera de Sabadell, en les quals interpretà Don Basilio (Il barbiere di Siviglia) i

Frère Laurent (Roméo et Juliette). Ha participat també en produccions dels Amics del Teatre Líric de Tarragona, el Petit Liceu i de la Fura dels Baus.

En el camp de l'oratori, ha interpretat les parts de baix solista del Requiem K. 626 i la Missa de coronació K. 317 de W.A. Mozart, la Missa en Do major de L.v. Beethoven, Les set últimes paraules de Crist a la creu de F.J. Haydn, la Petite messe solennelle de G. Rossini, el Requiem Op. 48 de G. Fauré i diverses cantates de J.S. Bach.

Ha treballat sota la direcció musical de directors com Óliver Díaz, Daniel Gil de Tejada, Elio Orciuolo, Miquel Ortega, Sergi Roca i Manel Valdivieso. També amb directors d'escena com són Marc Rosich, Anna Ponces, Carlus Padrisa (La Fura dels Baus), Dani Coma, Pau Monterde, Miquel Gorriz i Carles Ortiz.

Fou membre del Coro dell'Accademia Teatro alla Scala, amb el qual participà a Rigoletto de G. Verdi i a Il barbiere di Siviglia de G. Rossini, representades al mateix Teatro alla Scala de Milà i al King Abdulaziz Center for World Culture - Ithra de

Dhahran (Aràbia Saudita). Treballà sota la direcció musical de mestres com ara Daniel Oren i Evelino Pidò, i sota la direcció escènica de Gilbert Deflo i Leo Muscato.

Quim Cornet

Baríton – *Sagrestano*

Baríton nascut a la ciutat de Barcelona el 15 de juliol del 1992.

Graduat superior en Cant Líric al Conservatori del Liceu sota l'ensenyament d'Eduard Giménez i Maria Solé. Complementa els estudis

amb el màster de Lied a l'ESMUC amb Assumpta Mateu i Alan Branch. Dins la seva formació també es contemplen diferents Masterclass amb mestres de prestigi com ara Joan Pons, Carles Álvarez, Jaume Aragall, Carles Chausson, Simon Estes, Ketevan Kemoklidze, Àngel Òdena i Dalton Baldwin.

El 2017, participa a Deutsche Liedakademie Trossingen formant-se en l'especialitat de Lied sota els consells d'Anne Le Bozec, Burkhard Kehring, Axel Bauni, Philip Schulze i Ulrich Eisenlohr.

Guanyador del concurs "Mirna Lacambra" a la XXIV i a la XXV edició participant així en el títol de "Die Zauberflöte" amb el rol de Papageno a l'Escola d'Òpera de Sabadell i el de Figaro en la producció de "Il barbiere di Siviglia".

Alejandro Otero

Tenor – *Spoletta*

Nascut a Barcelona, va estudiar cant líric al Conservatori Professional de Música "Ángel Barrios" de Granada (Andalusia). Ha ampliat els estudis amb

els tenors Santiago Ballerini i Marc Sala. També ha participat a masterclasses amb artistes com la soprano Serena Saenz i el tenor Javier Camarena. Com a cantant solista ha interpretat els rols de Giuseppe de "La Traviata", el paper de Monostatos de "La Flauta Màgica" en català i el Maestro de Ceremonias de "Don Gil de Alcalá". Com a membre del cor ha participat en diverses produccions de la Fundació Òpera a Catalunya, Òpera Popular de Barcelona i Òpera de Granada. Al llarg de la seva trajectòria artística com a solista ha cantat en teatres com el Palau de la Música Catalana, el Teatre Fortuny de Reus, el Teatre Villamarta de Jerez i l'Auditori Manuel de Falla de Granada.

Albert Crespi

Baríton – Sciarrone / Carceriere

Nascut a Barcelona l'any 1983. Enginyer superior en informàtica, inicia els estudis musicals com a violoncel·lista al Conservatori de Terrassa, on més endavant comença els estudis de cant.

Ha cursat estudis superiors de cant al Conservatori del Liceu amb Eduard Giménez i ha rebut classes magistrals de Carlos Chausson, Francesca Roig i Assumpta Mateu.

Ha interpretat, entre altres, els rols de Papageno (*La flauta màgica*), Don Giovanni, Leporello i Masetto (*Don Giovanni*), Dulcamara i Belcore (*L'elisir d'amore*), Escamillo i Zúñiga (*Carmen*), Peter (*Hänsel und Gretel*), així com Grégoire (*Roméo et Juliette*), Gendarme (*La Bohème*), i Sciarrone i Carceller (*Tosca*), en col·laboració amb el Conservatori de Terrassa, Òpera Terrassa i la Fundació Òpera Catalunya. En l'àmbit de l'oratori, ha interpretat el *Magnificat* i la Cantata BWV 140 de Bach, diverses misses de Haydn i el *Rèquiem* de Fauré. Fou guardonat al Curs Internacional de Cant de Camerata Sant Cugat.

Ana Belmonte

Soprano – Pastore

Nascuda a Sabadell, inicia els seus estudis a l'edat de 5 anys i es llicencia en Pedagogia a l'Esmuc l'any 2009, així com màster d'interpretació en música

contemporània a Basel, Suïssa (2013). Durant la seva estada a Suïssa és becada per la Musik Akademie Basel en diverses ocasions, així com també per la Fundació Alexander Clavel i decideix fundar el seu propi ensemble de música contemporània AvantgarDames. Graduada en Màster de Lied a l'ESMuC i becada per la Fundació Victoria de los Ángeles l'any 2023, actualment perfecciona la seva tècnica vocal al Conservatori del Liceu. Formant-se en el món de la música clàssica amb Simon Lepper, Dame Felicity Lott, Stéphane Degout, Sholto Kynoch, Wolfram Rieger, Dolors Aldea, Francisco Poyato, Pep Surinyac, Assumpta Mateu, Jordi Domènech, Capucine Chiaudani, Salvador Parron i Jaume Aragall; en el món del jazz amb Gorka Benítez, Llibert Fortuny, Anna Finger i Ignasi Terraza, entre d'altres.

Ha cantat amb cors simfònics i de cambra com el Cor Madrigal, l'Orfeó Català, Ibercamera, Lieder Camera, Arsinnova, Bach zum Mitsingen, així com becada per la Fundació Òpera Catalunya en diverses temporades. Recentment ha debutat amb el rol d'Àbel a la Tabernera del Puerto amb Òpera Terrassa.

Actualment està centrada en dos dels seus propis projectes: Lorcura, un concert semiescenificat amb composicions musicals i il·lustracions pròpies, recitats, improvisacions i posta en escena; i El joc dels antics, un concert amb músiques del s.XVI i XVII fusionades amb diferents estils musicals.

Orquestra de Cambra Terrassa 48

Amb el suport de l'Ajuntament de Terrassa, la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona, l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 és una formació estable especialitzada en el repertori escrit per a cordes.

Fundada en la seva forma i filosofia actuals l'any 2000, el conjunt ha donat un gran impuls i difusió de la música per a formació d'orquestra de cordes amb uns programes que combinen una gran investigació i proximitat.

L'OCT48 ha realitzat concerts per tota la geografia catalana i per l'estat espanyol, ha col·laborat en importants produccions simfonicocorals i ha fet enregistraments pels segells Ars Harmònica, Ma de Guido, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i pel Centre Robert Gerhard.

Amb la voluntat d'incentivar el coneixement i la il·lusió per la música clàssica entre els més petits l'OCT48 ha dut a terme nombroses iniciatives pedagògiques. Destaquen la seva tasca directe en el projecte "assaig obert" i els espectacles infantils propis "Telemann i la història d'en Quixot"; "El botó de Haendel"; "Popoff, un compositor despistat" i "Els quadres de Hartmann", els quals han estat programats per sales d'arreu de Catalunya.

Destaquen també col·laboracions amb directors com L. Heltay, J. Vila, M. Barrera, X. Puig, M. Thomas, B. Sargent, G. Comellas o J. Prats; solistes com M. Pintó, G. Claret, J. Domènech, D. Ligorio, V. Bronevetsky, M. Hinojosa, A. Pillai, A. Ventura, J. Palomares, I. Monar, A. Malikian, C. Arimany, D. Brlek. o K. Gleusteen i agrupacions com la Coral Cantiga, Coral Sant Jordi, Cor Enric Granados, el Cor de Cambra de l'Orfeó Català i Kimbala Percussions, entre molts d'altres.

En la seva recerca de literatura per a orquestra de cordes, l'OCT48 ha realitzat primeres audicions a Catalunya de nombroses obres per a aquesta formació i també a nivell europeu, destacant-ne l'estrena continental de The Passion of Mary de Howard Blake amb el mateix compositor a la direcció, així com estrenes d'obres d'autors catalans com A. Guinovart, M. Caselles, J. Cornudella, T. Peire, A. Puig, F. Cruixent, J. LL. Guzman, C.

Cases... i primers enregistraments d'obres de R. Lamote de Grignon, J. Manén i M. Oltra, impulsant així la seva voluntat de difusió, recerca i globalització del fet musical i també a nivell de país.

L'OCT48 ha explorat nous camins musicals i escènics amb la creació d'espectacles multidisciplinaris com "Carmen de Shchedrin", "Giovanni S.E." i "Gudbranstal les històries de Peer Gynt", la co-producció juntament amb el Festival de Pasqua de Cervera de "Remena Nena" amb A. Tordera i J. Domènech, col·laboracions amb cantants com P. Sala, en l'espectacle "Una nit amb orquestra" i Sisa, amb qui estrenen "Arriba una cançó", i amb formacions jazzístiques com el Manel Camp Trio i Carles Cases amb qui estrenen l'obra "Araguaya" amb textos de P. Casaldàliga.

Atesa la gran acceptació general i el beneplàcit de la crítica vers els seus programes basats en la investigació i difusió de la música escrita per a cordes a nivell global, l'OCT48 ha programat ininterrompudament des de l'any 2000 la seva temporada de concerts a la ciutat de Terrassa, i des de la temporada 2004-05 és orquestra resident al nou Auditori Municipal de Terrassa, on ofereix el seu cicle estable de concerts.